12de Jaargang — Curaçao, den 17n Augustus 1895 — N° 607

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels f.0,50 voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUR AU VAN DIT BLAD

PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,20.
Un annucio di 1 té 7 regel fl. 0,50, cada regel mas fl.0,07½.

Een "nationale" feestdag.

De teerling is geworpen. De slag is gevallen. Het "*eene*" Italië zal den 20sten September feestvieren. De bandieten, die Rome — het is op genoemden dag vijf en twintig jaar geleden — door woest geweld en met verkrachting aller rechtvaardigheid hebben gedwongen tot een overspelige verbintenis met den roemloozen Piemontees, Victor Emmanuel, — zij zullen haar weldra door hun knapen doen uitdossen in smakeloozen opschik, doen tooien met valsche edelgesteenten. Maar hoe hoog de onbetaalde sommen aan die feestkleedij besteed, ook mogen stijgen, nergens zullen zij een denkbeeld verwekken van frisschen bloei der jeugd, van blijde welvaart en levensvreugde. Evenals bij de feesten, ter gelegenheid van Humbert's zilveren huwelijksdag, zullen de aanstaande festiviteiten slechts dienen, om het rijk van Cavour en Garibaldi in al zijn ellende ten toon te stellen en de benaming "roofstaat" opnieuw te bekrachtigen.

Rome, de onttroonde, kwijnende vorstin, zwijgend en lijdzaam in de diepe vernedering, geduldig wachtende op de ure der verlossing, bij God bepaald, drukt vooral dan een breed en diep brandmerk op het voorhoofd harer overweldigers, wanneer deze haar tooien met gewaden, die de hare niet zijn, haar pijnigen met dat gejuich en gehuurde Evviva's, die het veleden vloeken, waaruit zij leeft, en dat, herlevende in de toekomst, hare hope is, haar eenig leven.

Haar zijn kroon en scepter van Piemont doornenkroon en rietstok.— haar die feestgewaden lappen en lompen van brooddronken woestelingen, in wier handen zij is overgeleverd.

Inderdaad men moet zeggen, dat de regeeringsmannen van het éene Italië met blindheid geslagen zijn, dat zij juichtoon en feestlied durven bevelen op een dag, die meer dan elke andere geschikt is, om hun te herinneren, dat er niets vervuld is van de schitterende beloften, het lichtgeloovige volk voorgespiegeld tot opzweepens toe, vóór en bij het binnentrekken der Eeuwige Stad en van het Quirinaal. Integendeel, men heeft het land in alle opzichten ongelukkiger, ellendiger gemaakt, dan het ooit geweest is. Feiten behoeven hier niet te worden aangehaald. Alleen blinden en dooven kunnen er naar vragen. Zij staan te lezen in de geschiedenis van schier elken dag der vijf en twintig jaren, over welke het "gelukkige" Italiaansche volk bij voorschrift der regeering zich zal hebben te verheugen ende vroolijk feest te vieren.

Is het echter niet al te goedhartig hier nog van blindheid te spreken? Het zou juister zijn te gewagen van den euvelen moed eener grenzelooze onbeschaamdheid, waarmede het "recht van den sterkste" een schreeuwend onrechtvaardigen en jammerlijken toestand handhaaft en als *zegenrijk* verheerlijkt.

Dank zij dit bedroevend gemis aan kracht om te blozen, zal het wellicht aan het éene Italië gelukken zijn dweepzieke vereerders opnieuw te begoochelen; te verblinden door den glans van kleurige tooneelvodden, en — indien Italië vergeten kan dat Verdi heeft geweigerd de echte muziek in dienst van dit bedrog te stellen — zelfs te betooveren door liederen en tonen, van goud ja, omdat zij betaald zijn.

Zóó ongeveer stelt de gewetenlooze speculant van morgen, heden de onnoozele dupe's van zijn schurkenstreken gerust omtrent zekere beursgeruchten door een schitterende partij.

Met dat al het karakter van onrecht, eigen aan dit feest, dat een verheerlijking is van eene der onrechtvaardigste daden, welke de geschiedenis der menschheid bezoedelen,— dat karakter kon onder geen omstandigheden zoo sterk spreken als onder de tegenwoordige. Immers de mannen, die den 20 September a. s. het land en de Regeering moeten vertegenwoordigen zijn zelfs voor hen, die den nieuwen staat van zaken in Italië sedert '70 in het leven geroepen, aanvaarden, niet anders dan mannen van onrecht.

Crispi, zijn ministerie en zijn meerderheid zijn een bijtende bespotting van wettelijkheid en volksvrijheid. Het feestjaar is ingeluid door geweld en verdrukking. Daarbij komt nog, dat Crispi tegenover de vijanden, die hem allerlei oneerlijkheden ten laste leggen, in een houding volhardt, welke geenen in het gelijk stelt.

Waarlijk het jonge Italie en de overweldiger bevinden zich in passend gezelschap. En uit dit oogpunt beschouwd is het feest reeds volkomen geslaagd.

Ons, die weten dat God de wereld bestuurt en Zijne plannen volbrengt, ondanks het misbruik dat de menschen maken van hunne wilsvrijheid zien hier geen blind toeval, neen, ons, komen de woorden voor den geest van den koninklijken Profeet, waar hij van de volkeren spreekt in opstand tegen den Heer en Zijn Gezalfde: "Dominus subsannabit eos." De Heer zal hen bespotten.

En hoe hatelijk dit feest ook zij voor de Katholieken der geheele wereld, deze omstandigheid verlevendigt in hen het bewustzijn, dat het huis van Savooie niet gelukkiger zal zijn dan de Corsikaansche despoot, die op de bajonnetten zijner soldaten steunde, gelijk de bewoner van het Quirinaal thans op den haat der loge en de uitspraken van het ongeloof.

De Pausen, nu reeds bijna negentienhonderd jaar bestookt en bestreden steunen op hooger kracht, dan waarover de wereld beschikt, op woorden, die alle eeuwen door geest en leven zullen blijken.

———o———

Stephan Stamboeloff

Stephan Stamboeloff, in 1853 te Tirnova geboren, studeerde aanvankelijk aan de uviversiteit te Odessa in de theologie. Zoodra de opstand in Bosnië en de Herzegowina uitbrak, poogde hij ook in Bulgarije eene dergelijke beweging tegen het Turksche bestuur te doen ontstaan, maar deze poging mislukte. Stamboeloff week toen uit naar Rumenië en bleef van daar zoo veel mogelijk het streven steunen van de Bulgaren, die zich van Turkije onafhankelijk wilden maken.

In 1877 brak de oorlog uit tusschen Rusland en Turkije, en Stamboeloff nam dienst als vrijwilliger in het Russische leger. Na den vrede van Constantinopel, waarbij Bulgarije's zelfstandigheid werd erkend, trad Stamboeloff met zijn vriend Karaveloff, op als de hoofdleiders van de hervormingspartij in Bulgarije. Karaveloff werd, nadat prins Alexander van Battenberg de regeering had aanvaard, in 1884 tot minister-president benoemd. In zijne plaats trad Stamboeloff op als voorzitter der Sobranje. Dezen post bekleedde hij twee jaren.

In 1886, na de verdrijving van vorst Alexander door de Russischgezinde partij, trad Stamboeloff meer op den voorgrond. Als regent leidde hij de regeering, zoolang Bulgarije geen vorst had, en verzette zich met alle kracht tegen de pogingen der Russische regeering, om Bulgarije weer onder haar gezag te brengen. Het mislukken der zending van den nog niet vergeten Russischen generaal Kaulbars was hoofdzakelijk zijn werk.

Vooral tengevolge van Stamboeloff's bemoeiingen werd den 4den Juli 1887, ondanks Rusland's verzet, eene buitengewone vergadering der Sobranje te Tirnova bijeengeroepen tot verkiezing van een vorst. Alweer was het zijn werk, dat prins Ferdinand van Saksen-Coburg-Gotha tot vorst van Bulgarije werd gekozen

FEUILLETON

VENGANZA

Den promer partida di es siglo aki, nan por a mira toer dia un homber bieuw para banda di porta principal di un Iglesia di Paris. Su manera, su papiamento, toer su hacir a munstra, koe el a haja un bon educacion i koe no semper el tabata pidi limosna i mas koe su panja tabata mas kibra i a munstra mas probeza, koe panja di otro pididornan di limosna, toer tabatin respect p'e.

Su nomber tabata Jacques. Su bondad, su celo pa caba toer pleito denter di otro pididornan di limosna a haci, koe toer tabata respectele i honrele.

I toch ni su mas grandi amigoenan, ni su mas grandi bienhechor tabata conoce su bida pasá, su sufrimentoe di awor. Esai tabata un secreto pa toer hende. Toer mainta, binti cincoe anja largoe caba el a bini sinta na e mes lugar. Hende a coestuma tantoe di mirele aja, koe a parce koe, si le no bini mas, e Iglesia no ta e mes Iglesia mas.

Un cos sol toer hende tabata sabi: Jacques no tabata drenta nunca den Iglesia, i toch e tabata catholico. Na e momentoe koe solemnidadnan religioso a coeminza, ora canticanan religioso a coeminza, ora canticanan religioso a jena Iglesia ora sensia huntoe koe oracionnan a subi na cieloe, ora zona bonita di orgel a companja canticanan na honor i gloria di Dios anto e pididor di limosna a sinti su mes, manera e ta halá, pa uni su oracion coe oracionnan di hende, koe tabata den Iglesia; coe wowo jen di lagrima el a mira cas di Dios.

Muchoe bez hende a mirele para na tal momentoe. Un disgracia grandi a cai ariba djele? Mordementoe di concenci? Na promer tempoe di nos Iglesia hende lo a corda, koe e tabata un pecador grandi, koe pa su picar no por a drenta huntoe coe otronan.

Un sacerdote tabata bai toer dia na e Iglesia pa haci Misa. Jioe di un familia nobel i ricoe el tabatin su gustoe den partimentoe di limosna i e pididor bieuw tabata un, koe semper a haja di djele di mas grandi limosna.

Un dia Jacques no a jega na ora di coestumber. E sacerdote, tristoe koe el no por a doenele su limosna di toer dia, a bai na cas di e pididor di limosna i aja el a haja Jacques maloe riba cama. E sacerdote tabata admirar ora el a drenta den e cas, pasobra el a mira aki rikeza i probeza huntoe. Un boenita horloge di oro ta cologa na muraja, dos cuadro grandi tapá coe panja pretoe banda di es horloge; un crucificado di ivoor ta cologa na pia di cama i ariba un stoel bonita el a mira algun boeki bieuw coe panja kibra.

Presencia di e sacerdote a jena coerazon di e homber bieuw, i coe un boz di gratitud el a bisa:

"O Reverendo, bo ta corda di un disgraciado manera mi!"

"Mi amigoe, un sacerdote no ta loebida nunca su pobernan: mi a bini pa puntra si bo no mester un of otro cos."

"Mi no mester di nada mas," e pididor di limosna a respondé; "Mi morto ta acerca, pero mi concenci no ta sosegá."

"Bo concenci? Kiko mi jioe? Kiko bo a haci?"

"Un maloe grandi. Henter mi bida mi a pasa den penetencia sin spera misericordia, sin haja pordon."

"Sin haja pordon? Pa toer picar hende por haja pordon, misericordia di Dios ta mas grandi koe picar di hende."

"Pero un malhechor manera mi no por haja pordon. No tin pordon pa mi!"

"Sigur tin pordon pa bo. Awor koe bo ta na duda di haja pordon, bo ta ofende Dios mas tantoe ainda. Nos Santa Madre Iglesia ta habri braza pa toer koe tin duele riba nan picar. O, Jacques, si bo tin berdadera duele, Dios su misericordia lo haci bo bolbe bira jioe di Dios. Coeminza confesa."

"Tende, mi Tata! Promer di confesa tende mi historia terribel."

"Como jioe di hende koe mester a traha duroe mi tabata sirbi for di chikitoe caba un señor di estado nobel. Nan a doena mi un bon educacion, mi a studia bon i bondad di e señor a haci mi su secretario.

Mi tabatin bienti cincoe aña, ora revolucion a lamanta.

Mi plan tabata di cohe arma i bira soldat. Ai, mara mi a haci esai, anto mi ingratitud lo no a hiba mi tantoe leuw! Crueldad di revolucionarionan a jega caba den provincianan. Miedoe koe su criarnan lo lamanta contra djele a haci koe mi señor a manda nan toer bai. El mes i su familia a bai na Paris pasobra aja, asina nan tabata corda nan por a keda scondir mejor koe na otro lugar.

E ta sigi.

en zich bereid verklaarde, op te treden als opvolger van vorst Alexander, hoewel alle Europeesche regeeringen, met Rusland meegaande, weigerden den „Coburger" als vorst te erkennen.

Als minister-president van vorst Ferdinand wist Stamboeloff alle bezwaren te overwinnen. Alle pogingen, welke de Russischgezinde partij onder leiding van den bekenden Zankoff beproefde, om Bulgarije weer onder den invloed van den Czaar te brengen, werden door hem verijdeld. Dit doel kon echter niet bereikt worden zonder zeer krasse maatregelen.

Wellicht is Stamboeloff, die gedurende vele jaren en Bulgarije feitelijk als diktator heerschte, daarbij te ver gegaan. Majoor Panitza en alle anderen, die tegen vorst Ferdinand samenzwoeren, werden zonder veel onslag doodgeschoten, en alle opstootjes, welke Russische agenten telkens in verschillende steden van Bulgarije deden ontstaan, werden in bloed gesmoord.

Vandaar was het zeer natuurlijk, dat de minister-president zich vele vijanden maakte.

Eenige jaren geleden reeds werd een moordaanslag op hem beproefd, toen hij met minister Beltcheff wandelde. De moordenaars misten hun schot; zij doodden Beltcheff. Stamboeloff deed hen vatten en zonder genade ophangen, terwijl de medeplichtigen tot langdurige gevangenisstraf werden veroordeeld.

Vorst Ferdinand, een zwak man, liet zich door Stamboeloff's vijanden bepraten, dat hij onder de plak van zijn minister zat en met dezen moest doen, gelijk Wilhelm II met Bismarck. Ferdinand gaf gevolg aan dezen raad en ontsloeg verleden jaar Stamboeloff, wien Stoiloff opvolgde. En dat, hoewel Ferdinand het aan Stamboeloff te danken had, dat de grondwet gewijzigd werd, en hij eene Katholieke prinses kon huwen.

Stoiloff vervolgde Stamboeloff op alle mogelijke wijzen. Een der medeplichtigen aan den moord op Beltcheff, zekere Welikow, die tot 15 jaar gevangenisstraf was veroordeeld, kreeg genade en werd tot officier van justitie te Lorotscha benoemd!

Prins Ferdinand, zwak en ondankbaar, liet zich overhalen en tot alles zijne toestemming te geven.

Stamboeloff werd een proces aangedaan, hij werd onder politie-toezicht gesteld, kon geen verlof krijgen om naar het buitenland te vertrekken. Stoiloff vreesde den bekwamen man.

Stamboeloff heeft tevoren voorspeld, dat hij vermoord zou worden en zelfs door wie het zou geschieden, en alles is letterlijk uitgekomen. Een der moordenaars, Tufektschiew, werd door de regeering benoemd tot ambtenaar bij den spoorwegbouw, hoewel ze wist dat deze te man Constantinopel tot 15 jaren gevangenisstraf was veroordeeld wegens moord.

Toen de aanslag beraamd was, zond men vorst Ferdinand naar Karlsbad.

Bulgarije heeft eenen burger verloren, die het van Turksche provincie zelfstandig vorstendom heeft gemaakt, en met dien burger verliest het — door de wijze, waarop hij om het leven kwam — de sympathie, die deze het in Europa had weten te verwerven.

De laatste woorden van Stamboeloff zijn geweest: „God behoede Bulgarije!"

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De Schoener *Nickerie*, alhier op de werf van de Handel en Industrie maatschappij, onder toezicht van den havenmeester dezes eilands, voor rekening van het Gouvernement van Suriname gebouwd, heeft op jl. Maandag een proeftocht buiten de haven gedaan, die alleszins bewezen heeft dat het schip aan de verwachtingen beantwoordt. Stevig en snelzeilend. Gisteren ochtend is de *Nickerie* naar Paramaribo vertrokken, aan boord hebbende den heer *Jutta*, oud officier der marine en thans beheerder der koloniale vaartuigen in Suriname, die naar dit eiland overgekomen was om den Schoener in ontvangst te nemen.

(*Cur. Cour.*).

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Arrieta Raimundo, Pedrito Serano, Leonor Demey, Tijn Grande, Antonio Solari, Monsieur Solari, Juan Felipe Garcia, Moises de Castro, (aang.), Martin Goicoechea A. (aang.), Antonio Solari, (aang.).

NEDERLAND

LEGER-COMMANDANT IN INDIE—Een paar jaar geleden verscheen in Indië een reisverhaal met fantasie getiteld "de koude neus van den heer Van Putten," door mr. P. B. — o. m. komt daarin voor een gesprek aan tafel te Magelang, waarin een officier tegen van Putten het volgende bepleit: "Zeg eens, ouwe heer, ze willen nou als v. Zijl de Jong weggaat, Gey van Pittius leger—commandant maken."

"Voor dien man z'n knapheid alle respect. Een chef van den staf te Atjeh, toen hij o. a. voor Van der Heijden de plaats maakte voor de tochten naar de XXII en XXVI moekims, zooals je er niet licht een tweede zult vinden.

Zooveel weet ik goddank nog wel van krijgsgeschiedenis af. Maar sinds heeft de man in zijn gezondheid een leelijken knak gekregen. In Holland waar ie voor herstel heen moest, maakte de koning hem adjudant in gewonen dienst om hem zoolang mogelijk te laten uitblazen, maar de promotie riep 'm naar Indië, en als chef van den staf neem ik nog altijd m'n hoed voor 'm af. Maar als leger-commandant? Neen mijnheer Van Putten, daarvoor is Gey te krakerig.

Daarvoor moeten we een krachtig man hebben, niet zoo verschrikkelijk knap, maar ook niet dom, practisch, eerlijk, door en door met den soldaat en met het leger vertrouwd, energiek, eervol bekend met het oorlogsveld bemind bij officieren en soldaten. Voor dat alles is Gey, schoon vroeger een mooie figuur, te oud geworden." "Dan Van der Eb, die op 'm volgt in anciënniteit?"—Zoo mogelijk nog krakeriger, mijnheer Van Putten, iemand die 24 uren van te voren moppert als hij zijn uniform moet aantrekken.

Maar wil u weten wie leger-commandant moet worden? Wel, de generaal, die van morgen hier van ons afscheid heeft genomen. Ja, generaal Vetter moet het worden. Die beantwoordt dubbel en dwars aan al de eischen, die ik daar gesteld heb. Romswinckel is ook niet kwaad, maar toch Vetter staat, geloof ik, hooger. Kijk als de generaal Van Zijll de Jong tot besluit nu eens het beste wil doen, wat hij in zijn heele commandement heeft uitgevoerd, als hij in dankbare herinnering wil blijven bij al de officieren van het Indische leger, dan moet hij zorgen dat Vetter zijn opvolger wordt."

We hebben onlangs onzen lezers kunnen mededeelen, dat de generaal J. A. Vetter bij koninklijk besluit werd benoemd tot leger—commandant in Indië. Wel een wisselvallige vervulling van den duidelijk uitgesproken wensch van dien officier aan de tafel te Magelang! Dit maakt ook zoo verklaarbaar de vreugdekreet die er opging toen het kon. besluit bekend werd.

—Van ons Koninginnetje verhaalt de Londensche *Society*, dat zij aan Koningin Victoria van Engeland een brief van veertien dicht beschreven bladzijden heeft gezonden, waarin zij haar niet alleen in warme woorden dankt voor de ontvangst, maar ook een aardige schildering geeft van de indrukken, die zij bij haar bezoek aan Engeland heeft opgedaan De brief moet zulke alleraardigste trekjes van naieveteit en humor bevatten, dat de koningin hem meermalen las, aan al hare vertrouwden toonde en bij herhaling uitsprak, dat "the little Queen" het „liefste meisje" was, dát zij ooit gezien.

Tot den prins van Wales had de jonge Koningin op zijn vraag, wat haar 't meest in Engeland beviel, openhartig gezegd: „Het best bevalt mij, dat de Engelschen, die ik hier heb leeren kennen volstrekt niets van mijne gouvernante hebben. Lachend antwoordde prins: „Ja, ja, die gouvernantes doen aan onzen naam geen goed."

BUITENLAND

Rome. — Een kerkvorst, wiens naam in de dagen van den Culturkampf wijd vermaard is geworden wegens den heldhaftigen strijd, dien hij voerde voor de rechten der Kerk, vierde den 15 Juli zijn vijftigjarig priesterfeest; wij bedoelen Z. E. kardinaal Ledochowski, prefect der Propaganda en eerlang aartsbisschop van Posen-Gnesen. Den 13en Juli 1844 ontving de jubilaris uit de handen van Z. E. kardinaal Lambruschini, staatssecretaris van Gregorius XVI, de H. Priesterwijding. Na in verschillende functies, o. a. als nuntius in België, te zijn werkzaam geweest, werd de verdienstelijke en volijverige priester tot aartsbisschop van Posen benoemd en als zoodanig ter wille van zijn geloof, in de gevangenis geworpen. Twee jaren lang bleef hij te Ostrowo opgesloten en toen begaf hij zich naar Rome, daar de Pruisische regeering hem niet meer op den aartsbisschoppelijken zetel wilde duiden. Eerst vele jaren later ontving hij een opvolger in den persoon van mgr. Dinder, terwijl na diens overlijden weder een Pool, mgr. Stablewski, tot aartsbisschop van Posen-Gnezen werd benoemd. Mgr. Ledochowski was inmiddels tot kardinaal verheven, maar ofschoon ver van zijne vroegere diocesanen verwijderd, vergaten zij hem nimmer en ook thans werden tal van adressen, brieven en telegrammen van geluk wenschen aan den kloeken belijder gezonden.

Italie. — In Italie is de lang smeulende strijd tusschen Crispi en Cavallotti opnieuw in lichtelaaie uitgebarsten.

Crispi's groote tegenstander heeft in de *Don Chisciotte* zijn akte van beschuldiging tegen den premier openbaar gemaakt. Het stuk vult 12 kolommen van dat blad. Crispi wordt beschuldigd van valsche getuigenis, afpersing, omkooping en het verkwanselen van ridderorden. De valsche getuigenis slaat op het proces der Banca Romana; de afpersing op de exploitatie van Tanlongo, wiens gekonkel Crispi drie jaar lang verzweeg; de omkooping op de ontvangst van [illegible] lire voor het verdedigen van Tanlongo in de Kamer. De laatste beschuldiging ziet op het gesjacher met Cornelius Herz; dit gedeelte is het uitvoerigst behandeld. Ten slotte wordt aangetoond, dat het artikel, hetwelk in Juni tot verdediging van Crispi in de *Riforma* verscheen, integendeel bezwarend is voor Crispi.

Het geheele stuk is met veel talent in elkaar gezet.

— Een lot als dat van den wandelenden Jood is den Milaneeschen advocaat Pietro Gori ten deel gevallen, den leermeester van Caserio, die verleden jaar Carnot vermoordde. Gori is uit Italië verbannen, toen uit Zwitserland, waar hij zich wilde vestigen, nu weer uit Frankrijk. Thans dient hij als matroos op een Hollandsch schip, dat tusschen Noorwegen en Amerika vaart.

—Hoe het met de veiligheid te Rome gesteld is kan uit het volgende blijken.

Op de Via Appia Nouva, vlak voor de poorten van Rome, zijn vijf studenten, die 's avonds op hunne rijwielen van een uitstapje naar Albano terugkeerden, door gewapende roovers aangevallen en van hunne beurzen en horloges beroofd.

Spanje. — De *Temps* verneemt de volgende bijzonderheden over de nederlaag der Spaansche troepen op Cuba.

Maarschalk Campos rukte aan het hoofd van 200 man cavalerie en een bataljon infanterie naar Bayamo op, toen hij onverhoeds werd aangevallen door eenige duizenden opstandelingen onder aanvoering van Maceo en Gomez. De Spanjaarden vochten met den moed der wanhoop en vormden een carré om Campos, ten einde de verwoede anvallen der opstandelingen af te slaan. Na een aanzienlijk verlies van manschappen en officieren deed generaal Santocildes een charge om den terugtocht op Bayamo te dekken en werd daarbij gedood. Campos leidde toen in persoon met groote onverschrokkenheid den terugtocht; tot Bayamo werd hij door de opstandelingen achtervolgd.

De maarschalk telegrafeerde aan generaal Valdes te Holguin en generaal Navarro te Santiago, om zich met versterkingen naar Bayamo te begeven. De Spaansche regeering zou vóór het einde der maand Juli 6 batterijen zenden, en met September nog 30,000 man.

In brieven van Cuba wordt geconstateerd, dat de opstand in het centrum van het eiland toeneemt, en wordt betreurd dat er verdeeldheid heerscht onder de partijen te Havana.

— Campos heeft een decreet uitgevaardigd, dat de openbaarmaking verbiedt van oorlogsberichten van niet officieele zijde. De reden is te bevroeden. Men steunt n. m. l. de opstandelingen door allerlei valsche tijdingen. De bovenverhaalde nederlaag der Spanjaarden kan hiertoe behooren.

„Wat zal het einde zijn van de worsteling?" vraagt *De Vrijmoedige*.

"Zal Spanje er in slagen, na langen of korten tijd, den opstand te onderdrukken, of zullen de Cubanen zich van Spanje's overheersching vrijmaken? Zullen zij in dit geval gelukkiger zijn dan thans, of zal eene republiek Cuba het aantal Amerikaansche gemeenebesten komen vermeerderen, die onophoudelijk door inwendige beroerten geteisterd worden?"

Waarlijk, het mag gevraagd worden, wat beteekent een onathankelijkheid, welke naar alle waarschijnlijkheid het volk zal overleveren aan rusteloozen broederkrijg, waarvan achteruitgang en demoralisatie de wrange vruchten zijn?

Belgie. — Dinsdag 17 Juli is in de Belgische Kamer een begin gemaakt met de behandeling der nieuwe onderwijswet. Reeds is het rapport van de centrale sectie, opgemaakt door den heer Woeste— een specialiteit in onderwijszaken — gepubliceerd. De heer Woeste geeft in dit rapport een historisch overzicht van de verschillende phasen der schoolquestie in België sinds 1842 en zet dan met de meeste duidelijkheid de bepalingen der nieuw ontworpen wet en alle bijkomende omstandigheden uiteen. Het rapport is, als vertolking van de wenschen der meerderheid in de centrale sectie, natuurlijk in een voor het ontwerp gunstigen zin gesteld.

De liberalen beginnen zich nu ook een beetje te roeren. Misschien hopen zij iets van hun vroegeren invloed te herwinnen, door nog eens het anti-clericale stokpaardje te berijden en in galmende phrasen op te komen voor hun „vrijheid van geweten," de „zegeningen der neutraliteit" enz. Te Luik werd door het bestuur de *Association Liberale* een protest-motie tegen de schoolwet aangenomen en verzonden. De radicale en socialistische vereenigingen hielden protest-vergaderingen en ook de gemeenteraad protesteerde. Evenwel zullen de leden niet deelnemen aan de „groote" manifestatie, welke binnenkort te Brussel tegen de wet zal worden gehouden en door de socialisten op 't getouw is gezet. De heeren willen zich blijkbaar niet àl te zeer compromitteeren.

De *Patriote* speelt een aardige poets aan het sosialistische blad *Vooruit*, het orgaan van Anseele c. s. Op de heftigste wijze worden thans in dit blad de leerstellingen der Kerk, welke er, naar het heet slechts op zijn aangelegd om het volk „dom" te houden enz. enz., bestreden. Maar twee jaar geleden, den 11 Juli 1893, bevatte genoemd blad een hoofdartikel dat op den meest eerbiedigen en verheerlijkenden toon sprak over den Catechismus van Mechelen. De *Patriote* drukt uit dit artikel verschillende brokstukken over en men moet erkennen, dat geen katholiek hoogeren lof aan het Catechismusboekje had kunnen

toezwaaien. Het geluk der menschheid, de oplossing der sociale quaestie, zoo luidde het o. m., zijn in beginsel te vinden in den Catechismus van Mechelen, en een ieder ontving van *Vooruit* den raad zich het kostelijk boekje aan te schaffen. Het contrast, dat met deze woorden de taal maakt, thans door het socialistische orgaan aangeslagen, is meer dan vreemd. Het bewijst, hoe weinig ernst er steekt in de hartstochtelijke campagne tegen de regeering en het christelijk onderricht op de school.

A propos van dit onderricht zijn vooral de volgende zinsnede uit het bovenvermeld rapport des heeren Woeste de aandacht waard: „De uren bepaald voor het onderricht in den godsdienst en de zedeleer zijn afzonderlijk vastgesteld uit eerbied voor de gewetensvrijheid der dissidenten (niet-katholieken). Maar het spreekt vanzelf dat daar, waar alle leerlingen katholiek zijn, de school, evenals nu, confessioneel kan zijn; dit zal bijna overal het geval wezen. En ook daar, waar dissidenten worden gevonden zal niets wat tegen den godsdienst indruischt tijdens de lessen mogen worden gezegd en zal de school een godsdienstigen geest kunnen ademen. Men kan zich geen heilzaam onderwijs denken, dat zich niet inspireert op God, het toekomstige leven en de Tien Geboden." Voorts wordt in het verslag gezegd, dat het onderricht in den godsdienst zich niet noodzakelijkerwijze tot een half uur per dag behoeft te bepalen. Twee halve uren kunnen daaraan, evenals onder de wet van 1842, worden besteed.

— Een liberaal-radicaal-socialistische demonstratie werd 16 Juli is te Brussel gehouden tegen de nieuw ontworpen schoolwet. De stoet trok door de voornaamste straten der stad. Er was niet veel animo. Na de betooging werd een meeting gehouden in den Vlaamschen schouwburg. Daar werd bij acclamatie een motie aangenomen, om te protesteeren tegen het ontwerp. Men eischte de intrekking van het ontwerd, het ontslag van 't kabinet (*toejuichingen*) en de aanneming van een wet, waarbij leerplicht, kosteloos onderwijs en de politieke en philosophische onafhankelijkheid der onderwijzeres worden gewaarborgd. (Groote woorden!

Frankrijk. — De katholieke Fransche pers is vol van de vijandige taal welke onlangs, bij de interpellatie-Goblet, in de Kamer tegen de Kerk en hare bedienaren werd aangeslagen. De heer Goblet was als lid der oppositie natuurlijk zeer heftig en gaf vooral het verlangen te kennen naar maatregelen tegen de hooge geestelijkheid. Men straft de gewone priesters, zeide hij maar men laat de bisschoppen ongemoeid en zij zijn het toch, die tot het verzet tegen de wetten des lands aansporen(!) Dat mag en kan de regeering niet dulden. De bisschoppen zijn hare ondergeschikten (?) die uit de Staatskas worden betaald en hebben dus allerminst het recht gehoorzaamheid te weigeren. Het slot van zijn rede was, dat Goblet met den eisch van scheiding van Kerk en Staat voor den dag kwam, ten einde aldus de geestelijkheid op haar plaats te zetten. Evenwel moest deze scheiding worden voorafgegaan door eenige "goede" wetten op de vereenigingen. Blijkbaar vindt Goblet het *droit d' abonnement* nog niet voldoende. Kloosters en kerken moeten nog meer worden gekneveld en wanneer zij aan handen en voeten gebonden zijn, dàn scheiding van Kerk en Staat, m. a. w. dàn opheffing van het budget van den Eeredienst, dat, tusschen haakjes, niets anders dan een vergoeding voor de goederen, welke in vroegere jaren aan de Kerk werden ontnomen.

De minister van Justitie, de heer Poincaré, was niet minder dreigend in zijn toon dan de radicaal-socialistische afgevaardigde al moest hij natuurlijk in zijn qualiteit van officieel persoon meer de vormen in acht nemen. Hij verklaarde zich tegen scheiding van Kerk en Staat, omdat naar zijn oordeel het Concordaat en de organieke artikelen een beter middel zijn, om de geestelijkheid „in toom te houden." Ook Ribot, de minister-president, deed zijn best om den radicalen en anti-clericalen in 't gevlei te komen. Toen de radicaal Rabier, een der luitenants van Goblet en nog veel grooter priesterhater dan deze, het verlangen te kennen gaf, dat de geestelijken die al te te onafhankelijk zich betoonen, zouden worden vervolgd, antwoordde hij: "Natuurlijk!" en toen de heer Baudry d'Asson de religieuzen aanspoorden tegen de belastingwet in verzet te komen, riep hij op uitdagenden sarcastischen toon: "Zij zullen zich onderwerpen, daarvan kunt gij zeker zijn."

De discussie was te uitvoerig om ze hier in al hare bizonderheden na te gaan. Anti-clericale redevoeringen zijn trouwens noch nieuw, noch interessant. Wij willen derhalve volstaan met te zeggen, dat uit het gevoerde debat ten duidelijkste gebleken is, dat de oude vervolgingszucht nog krachtig leeft in de Fransche regeeringskringen en dat men, het recht met de wet verwarrend, de geestelijkheid tot gehoorzaamheid wil dwingen aan wetten, welke tegen haar geweten ingaan.

De nieuwe belastingwet op de congregaties, doet inmiddels reeds haren noodlottigen invloed gevoelen. Te Cahors zal het college der Petits-Carmen worden gesloten, omdat het onmogelijk de belasting kan betalen. De opheffing van dit college, dat sinds vele jaren bestaat en door tal van ouders werd gezocht, omdat hunne kinderen er een uitmuntende christelijke opvoeding ontvingen, zal een groote leegte veroorzaken.

De *Monde* bevatte dezer dagen een curieuze mededeeling omtrent den indruk, dien het *droit d' abonnement* op kardinaal Gibbons had gemaakt. Toen de Amerikaansche prelaat vóór eenige weken te Parijs was en bij een aanzienlijke katholieke dame aanzat, kwam het gesprek op de nieuwe belastingwet en vroeg men het oordeel van den kardinaal daarover. Het viel den eminenten prelaat in den beginne moeilijk zich een juiste voorstelling van de wet te maken en van hare talrooze perfidie de fijneses. Maar toen men hem alles duidelijk had gemaakt, zeide hij: "Zoo iets zou bij ons niet mogelijk zijn. Maar gij, Franschen, hebt nooit geweten wat eigenlijk de vrijheid is." En hij verhaalde daarop het volgende geval, dat hemzelf overkomen is: „Op zekeren dag", zeide hij, „kwam een hoofdambtenaar van de belastingen mij een bezoek brengen en mij vragen, mijne scholen, weeshuizen, gasthuizen enz. te mogen zien. Toen hij alles gezien en alles bewonderd had, sprak hij aldus; Monseigneur, dat alles is zeer nuttig voor het volk en moet zeer veel goed doen. Op grond daarvan ontsla ik u voor de helft van het bedrag der belasting, of wenscht gij in het gemeene recht te blijven? — Ik dacht een oogenblik na en antwoordde: Ik geef de voorkeur aan het gemeene recht en wil betalen, wat een ieder betaalt."

Helaas, waarom zijn wij niet in Amerika, roept de *Monde* uit!

Zwitserland. — De oud-president der Helvetische Republiek, de heer Schenk, lid van de bondsregeering, is overleden aan de gevolgen van het ongeval, dat hem onlangs trof: hij werd door een boerenwagen overreden.

In zijn jeugd was de heer Schenk dominé. Later zocht hij zijn geluk in de politiek. Schenk was radicaal en een bekwaam spreker maar zeer anti-clericaal.

Duitschland. — Juist op den dag, dat te Meppen het gedenkteeken voor den onsterfelijken Centrumleider dr. Windthorst werd onthuld stierf te Keulen, 16 Juli, de laatst overgeblevene der oude garde, die de hitte van den Culturkampf in het Parlement gedragen heeft. In den ouderdom van 87 jaren overleed nl. de heer August Reichensperger, de oudste van het beroemde broederpaar, dat zooveel bijdroeg tot den triomf der katholieke zaak in het Duitsche rijk. Al zijne vrienden en medestrijders zag hij vóór zich heengaan: Hermann von Mallinckrodt, mgr. Emmanuel von Ketteler, baron Von Franckenstein, dr. Windhorst, zijn jongere broeder Peter en ten laatste in 't begin van dit jaar baron Schorlemmer-Alst. Sinds lang trouwens was hij zelf door hoogen leeftijd gedwongen zijn rust te nemen. Reeds het vorige jaar overviel hem een zware ziekte en ontkwam hij ternauwernood aan den dood.

Het leven van August Reichensperger was zóó rijk aan arbeid en groote daden, dat wij er niet aan kunnen denken het hier in zijne bijzonderheden na te gaan. De biographie van den strijder geven zou tevens een geschiedenis van den Culturkampf moeten zijn en van den strijd, die reeds lang voor 1873 tegen de Kerk werd gevoerd. Want altijd stond de overledene in het eerste gelid en nimmer schaamde hij zich zijn overtuiging. — Groote verdiensten verwierf hij zich ook als kenner en beschermer van kunst. De christelijke kunst werd door hem krachtig bevorderd en hij was het, die den grooten stoot gaf tot de voltooiïng van den dom te Keulen. Tal van geschriften over bouwkunst zagen van zijne hand het licht en vooral was hij er op uit de kunst tot gemeengoed te maken voor het volk en de massa aldus te verheffen en te veredelen. Door tal van onderscheidingen en eeretitels werden zoowel in het buitenland (ook in Nederland) als in het binnenland zijne verdiensten erkend.

Met August Reichensperger is een man buitengewone gaven en ook van meer dan gewone deugd ten grave gedaald, een man van kloeke overtuiging en nauwgezette plichtsbetrachting. Zijn aandenken zal tot bij de verste geslachten in eere blijven.

Oostenrijk. — Het geheele dorp Nadas, is van den Grieksch-schismatieken tot den Grieksch-Katholieken godsdienst overgegaan. De gemeente telt 1400 zielen. De pope (Grieksche priester) is vertrokken.

Bulgarije. — De toestand in Bulgarijë is sinds Stamboeloff's dood in eene phase getreden, welke ernstige gevaren voor de onafhankelijkheid van dat land doet voorzien. Nu de groote patriot, die het land zijne zelfstandigheid verwierf en ze wist te handhaven, niet meer is, strekt Rusland er zijne groote hand weer naar uit.

De *Nowoje Wremja* schrijft, dat met den dood van Stamboeloff als het ware een lange rij donkere dagen, door Bulgarijë beleefd, ten einde komt. Europa staat thans voor nieuwe toestanden. Wat Rusland betreft, dat zal in ieder geval een andere houding aannemen tegenover de gebeurtenissen, die in Bulgarijë te wachten staan (???). De Russische regeering zal waarschijnlijk alles doen om het Bulgarijë mogelijk te maken, zijn treurige fouten te verbeteren, maar de ware Bulgaarsche patriotten moeten in het oog houden, dat geenerlei afwijking van het program: geheel herstel van de wettelijke orde der dingen in Bulgarijë volgens de bepalingen van het Berlijnsche tractaat, is te wachten.

De Russische *Swjet* zegt naar aanleiding van den dood van Stamboeloff: „De gevallen vijand is geen vijand meer. Ofschoon de regeering van Stamboeloff nadeelig voor Bulgarijë en vijandelijk tegen Rusland was, is hij toch een der uitstekendste Bulgaarsche staatslieden geweest. *De mortuis nil nisi bene.*"

Een beteekenisvol feit is ook het volgende. De Bulgaarsche deputatie, die thans te St.-Petersburg vertoeft, is zeer hartelijk door keizer Nicolaas ontvangen. De Metropolitaan Clement was alleen verschenen en bleef 10 minuten, voordat de overige leden der deputatie werden voorgesteld. De Czaar drukte hun de hand en zeide nooit getwijfeld te hebben aan de oprechtheid der gevoelens van het Bulgaarsche volk; dit volk zou hij ook in de toekomst zijn steun niet onthouden.

Het heeft de aandacht getrokken, dat de Czaar alleen over het Bulgaarsche volk sprak, maar geen woord over de Bulgaarsche regeering en vorst Ferdinand.

Stoiloff heeft per circulaire den prefecten gelast, de toespraak van den Czaar overal aan te plakken.

Vorst Ferdinand loopt kans, dat zijne zwakheid en toegeeflijkheid jegens den Russischgezinden minister Stoïloff hem, misschien spoedig, zijne kroon zal kosten.

—De Bulgaarsche regeering moet, naar aanleiding van de dringende verzoeken der groote mogendheden, besloten hebben om krachtiger op te treden tegen de Macedonische comités, zonder dezen nochtans te ontbinden, want dan zouden geheime genootschappen ontstaan, hetgeen nog erger zou wezen. Maar de Bulgaarsche regeering wil al het mogelijke doen, om de gewapende benden te beletten Macedonië binnen te dringen. Dit is trouwens niet moeilijk. Want vele benden, wier leden elk een Martini-geweer en een frank dagloon ontvangen, vinden het gemakkelijker om in Bulgarijë den

bandiet uit te hangen, dan de Turken in Macedonië te gaan bevechten; te meer, wijl de Macedonische boeren, die belang hebben bij den oogst en bevreesd zijn voor de Bashibozoeks, weinig lust toonen om de Bulgaarsche benden als verlossers te begroeten. Die benden bestaan dan ook grootendeels niet uit Bulgaren en Macedoniërs, maar uit werklooze Italianen en Poolsche en Duitsche gelukzoekers, die reeds allerlei gewelddadigheden plegen in Bulgarijë.

— Een gewapende bende, komend van Philippopel, werd bij aankomst te Sofia genoodzaakt hare wapens af te geven en zich te verspreiden, terwijl de aanvoerder, Stonion, in hechtenis werd genomen. Een groot aantal andere kwaadwilligen, met Männlicher geweren gewapend, werden gevangen genomen.

Zuid-Amerika. — In Zuid-Amerika dreigt weder oorlog. Bolivia heeft van het bankroete Peru de afbetaling van alle schulden geëischt. Peru weigerde dat, en in de hoofdstad Lima werd het wapenschild van het Boliviaansche gezantschapsgebouw afgerukt.

—De Bolivianen hebben het vernielen van het wapenschild hunner legatie te Lima beantwoord met de Peruaansche legatie te La Paz aan te vallen. Het Peruaansche wapenschild werd eveneens met steenen gebombadeerd, afgerukt en meegenomen.

Bij de wederzijds heerschende opgewondenheid zal de Pauselijke nuntius, die als bemiddelaar en vredestichter is opgetreden, eene bijzonder zware taak hebben. De president van Peru, Pierolo, is een man van een stoutmoedig karakter. Hij zou het volk tegen Bolivia hebben willen aanvoeren. Maar het land gaat daarmee achteruit. Het ware beter, dat Pierolo den inwending toestand zocht te verbeteren, die allertreurigst is.

— In zake het geschil tusschen Brazilië en Frankrijk over het Amapa-gebied aan de Guyaansche grens heeft de republiek Brazilië verklaard zich te willen onderwerpen aan de uitspraak van een scheidsrechter, mits daartoe niet de Czaar worde aangewezen. Denkelijk zal koningin Victoria van Engeland nu als zoodanig gekozen worden.

Azie.—De Japansche Kroonprins moet, door typhus aangetast, ernstig ziek wezen.

Op Formosa blijven de dweepzieke Zwarvlaggen het den Japanners bij toeneming uiterst lastig maken, zoodat van het rustig bezit van het eiland voor hen nog geen sprake is.

— De Katholieke Kerk in Japan is verdeeld: 1 aartsbisdom Tokio en 3 bisdommen Nagasaki, Osaka en Hakodate. De bisschoppen zijn allen Franschen van geboorte. Er zijn 34 Europeesche en 20 Japansche priesters. Voor het katholiek onderwijs 22 broeders en 85 zusters, en eenige Japansche novicen. De katholieken zijn verdeeld over 75 districten en 242 gemeenten. Men telt 206 kerken of bedehuizen, 1 seminarie, 2 colleg-giën, 3 kostscholen door religieuzen bestuurd en 43 scholen voor lager onderwijs, 17 weeshuizen, 1 leprozengesticht en 3 hospitalen.

— Vanwege Japan zullen de krijgsverrichtingen voorloopig gestaakt worden. Zulks geschiedt minder wegens den onverwacht grooten tegenstand der Zwartvlaggen, als wegens het gezwollen zijn der rivieren, waardoor het marcheeren aan de, bovendien door allerlei ziekten geteisterde Japanners onmogelijk wordt gemaakt. Inmiddels is naar Jokohama geschreven om versterking. Eerst wanneer deze zijn aangekomen, worden de operatiën hervat.

— Een telegram uit Amoy deelt mede, dat de Zwartvlaggen (Chineesche vrijbuiters, die in tegenstelling tot hunne landgenooten om hunne stoutmoedigheid berucht zijn) op Formosa de Japanners aanvielen bij Tokoham. Na een verwoed gevecht werden de Japanners genoodzaakt terug te trekken voor de overmacht der vijanden.

Atencion!

Además di mucho boeki di Misa komi tin di bende na holandés i papiamentoe, propio pa muchanan di promé SANTA COMUNION, mi tin també un cantidad grandi di SCHRIFT pa muchanan di school, baratísimo. koe mi ta bende sea na mil, ciento, dozijn of un.

Curaçao Julio 1895.
AURELIO ALVAREZ.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.
Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterías y Almacenes de Víveres.

DI OCASION.

Mi ta participa na público i particularmente na *slagternan*, koe mi ta coempra cuero di cabritoe na cantidad di mas grandi té di mas chikitoe na prijs mas alto koe ningun coemprador ariba plaza ta paga.

Prinsenstraat, dilanti pakoes di Señor Johannes Weeber.

Curaçao: Mei 1895.
PAUL E. SLIPP.

Botica del Carmen

—o—

Surtido completo y variado de todas clases de medicinas y drogas, entre las cuales citaremos el famoso reconstituyente "Elixir Godineau", Bromochlodia, Gránulos de Astier, Hierro Rabuteau,

SUERO ANTIDIFTÉRICO

de los Doctores Behring y Roux con sus correspondientes jeringuillas, Cloruro de étilo de Bengué y de Pictet, Gotas vonianas de Trouette Perret

TERMÓMETROS CLÍNOCIS

de León Bloch,

Extracto de Carne Mosquera, y una infinidad de medicamentos nuevos.

Vinos de diferentes clases y marcas Burdeos, Alella, Jerez, Pedro Jiménez, Malvasía, Mistela doble, Oporto, Madera etc. etc. etc.

Surtido completo en perfumería de Pinaud, Lubin, Roger & Gallet, etc.

No.82—3. v. s. m.—20

J. H. M. Ellis,

ARTS,

Genees- Heel- en Verloskundige- is dagelijks te consulteeren van 8—9 's morgens en van 3—4 's namiddags. Voor minvermogenden van 7—8 's morgens.

Adres:
SEBASTOPOLSTRAAT No. 249
Telephoon No 126.

Dr. T. J. G. GAERSTE.

Genees- Heel- en Verloskundige, biedt het publiek zijne diensten gedurende zijn verblijf alhier aan en is dagelijks te spreken: 8—9 uur A. M. en 3—4 uur P. M.

Behandeling van minvermogenden, gratis.

Adres: *Casa Blanca*, Overzijde
Curaçao 20 Juli 1895.

CUATRO TESTIGOS MÁS.

CUANDO una persona en quien tenemos plena confianza empeña su palabra de que una cosa es cierta, lo creemos como la cosa más natural; y lo mismo sucede con un testigo ante el Tribunal de justicia, cuando el tal testigo no tiene interés en el resultado del proceso, y es además, un hombre honrado. Por la misma razón, cuando dos ó más testigos, extraños uno á otro, testifican la misma cosa y nadie les contradice, el hecho se considera como probado.

Pues ahí va un ejemplo de ese principio: "He venido sufriendo," dice uno de los testigos, "durante los cuatro años últimos, de una inflamación del estómago y no podía digerir los alimentos. En todo ese espacio de tiempo probé diferentes clases de medicinas que se me prescribieron, pero no obtuve el menor alivio; hasta que un día los Sres. P. Galiana é Hijo, de esta plaza, drogueros, me instaron para que tomase su remedio de Vds. Aun cuando desesperaba de la cura, seguí su consejo, y al cabo de un par de días experimenté ya un ligero alivio. Animado ya con esto, lo continué tomando hásta que hube consumido seis botellas grandes; y hoy, por fin, anuncio á Vds. con la mayor alegría y satisfacción, que estoy completamente restablecido. Esta es mi confesión sencilla y breve, pero verdadera. Pueden Vds. publicarla, si es que gustan, para que llegue á noticia de los demás. (Firmado) Emilio Angel Palomino, Carnicería y Tocinería Manzanares, Oct. 4 de 1893."

Otro testigo: "Sufrí horriblemente de una enfermedad del estómago por espacio de tres años, y no pude obtener alivio alguno. Pensaba que estaba condenado á morirme de dolor. No podía tomar alimento, y estaba materialmente muriéndome de hambre. En semejante estado, vine á esta Ciudad, y habiendo oido hablar del remedio de Vds., compré una botella en la droguería de D. Marcelino Martínez, Calle San Francisco, No. 25, y, tan pronto como la hube tomado, experimenté un gran alivio; después de ello, empecé ya á digerir los alimentos con toda regularidad, y á estas fechas estoy ya radicalmente curado. Escribo á Vds. esta carta en prueba de gratitud, y quedo de Vds. afmo. S.S., (Firmado) Leopoldo de Boschet, Calle San Pablo, N Cagozd,iz. Sept. 25 de 1893."

Otro testigo más: "Mi padre había estado sufriendo por durante ocho meses de una enfermedad de estómago, que le impedia tomar su acostumbrado alimento; ninguna de las medicinas que tomaba le producía alivio, hasta que hoy, gracias al uso de dos botellas del remedio de Vdes., que compró á un amigo suyo (el Sr. D. Francisco Parody, especiero, Calle del Cordonero, Gibraltar) tengo la satisfacción de decirles que los dolores le han desaparecido del todo. Doy á Vdes. afmo. S.S. (Firmado) Manuel Fernandez, Sargento, Cadiz, Sept. 14, 1893."

Cuarto testigo: "Tengo la mayor satisfacción en participar á Vdes. que su remedio me ha producido un gran beneficio, pues gracias á él, he logrado un gran alivio en mi dolorosa enfermedad (gastralgia), de la cual venía sufriendo hacía ya 24 años. (Firmado) Santiago Alonso Martin, Sargento-retirado de la Guardia Civil, Villalpando, La Vid, Agosto 20 de 1893."

El lector tiene ahora ante sí el testimonio de cuatro personas, que ninguna relación tienen entre sí, y quienes no poseen el menor interés en decir otra cosa que la simple y pura verdad. El remedio á que todas ellas se refieren es el Jarabe Curativo de la Madre Seigel y la enfermedad de que todas ellas han sido curadas y aliviadas era la indigestión ó dispepsia: Gastralgia es el nombre técnico de la dispepsia inflamatoria crónica. Dicha medicina se vende no solo en España sino en todo el orbe, y hombres y mujeres en todas las lenguas conocidas, diariamente atestiguan de buena voluntad, y sin perjuicio alguno, el maravilloso poder que ese remedia tiene de curar, allí donde todos los demás remedios han fracasado. Ninguno de las atestiguaciones de esta manera hechas y ámpliamante circuladas ha sido jamás contradicha ó puesta en duda, y siendo así, ¿Qué otra, ni mejor prueba, puede producirse á favor del citado remedio? No puede el lector pedir ni esperar otra mejor, que ella.

Si hasta ahora alguno de los lectores ue venía padeciendo había dudado de emplearlo, no dudará ya en lo sucesivo; y aun su *nombre vendrá á figurar después* en la lista de los agradecidos amigos de la Madre Seigel, y del famoso remedio de ésta. 2

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE'

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1895.	Caracas	Venezuela	Philadelphia	Caracas	Venezuela	Philadelphia
Vertrekt van NEW YORK....	Aug, 3	Aug. 14	Aug. 24	Sept. 4	Sept. 14	Sept. 25
Komt aan te CURAÇAO	" 9	" 20	" 30	" 10	" 20	Oct. 1
Vertrekt van "	" 10	" 21	" 31	" 11	" 21	" 2
Komt aan te PTO. CABELLO	" 11	" 22	Sept. 1	" 12	" 22	" 3
Vertrekt van "	" 12	" 23	" 2	" 13	" 23	" 4
Komt aan te LA GUAYRA..	" 13	" 24	" 3	" 14	" 24	" 5
Vertrekt van " ..	" 16	" 27	" 6	" 17	" 27	" 8
Komt aan te PTO. CABELLO	" 17	" 28	" 7	" 18	" 28	" 9
Vertrekt van "	" 17	" 28	" 7	" 18	" 28	" 9
Komt aan te CURAÇAO	" 18	" 29	" 8	" 19	" 29	" 10
Vertrekt van "	" 20	" 30	" 10	" 20	Oct. 1	" 11
Komt LA GUAYRA aan .... · om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	" 21	" 31	" 11	" 21	" 2	" 12
Komt aan te NEW-YORK...	" 27	Sept. 6	17	" 27	Aug. 8	" 18

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO....	Aug. 10	Aug 21	Aug 31	Sept. 11	Sept. 21	Oct. 2
Komt aan te MARACAIBO....	" 11	" 22	Sept. 1	" 12	" 22	" 3
Vertrekt van "	" 17	" 27	" 7	" 17	" 28	" 8
Komt aan te CURAÇAO......	" 18	" 28	" 8	" 18	" 29	" 9

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA: A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAÇAO